

TEXT: ZDĚNĚK HANÍK

Jeden je ohrožený druh, na nějž v případě úspěchu někdy ani nevyjde medaile a po neúspěchu je vždy prvním kandidátem na vyhazov. Druhý je sice více na očích a pod tlakem, ale po úspěchu se mění v poloboha a po neúspěchu snadno schová „já“ za „my“, v horším případě dokonce za „oni“. V dvojrozhovoru s Jaroslavem Hřebíkem a Ladislavem Krejčím snad tento mýtus trochu rozptýlíme, resp. nabídneme trenéra a hráče z jiného úhlu pohledu.

ŠATNA NENÍ JEN ÚZEMÍ HRÁČŮ

Před pěti lety společně nervovali Španěly ve finále EURO do 19 let. Jaroslav Hřebík vedl z lavičky, Ladislav Krejčí jim dal gól a na druhý přihrál, favorit zápas otočil až v prodloužení. Dnes bude řeč o jiných tématech. S Jardou se znám léta a tykáme si. Láďu jsem potkal poprvé, a aby vykání neznělo hloupě, dohodli jsme se, že rozhovor povedeme stejnou formou.

JÁ A ON Ladislav Krejčí

Když se zeptám Jardy, aby tě charakterizoval, co myslíš, že řekne?

„Že jsem charakterově v pořádku. Že když si dříve v mládežnických reprezentacích vyhodnocoval můj potenciál, tak jsem ho měl u něj hodně vysoko. Možná řekne, že mám před sebou zajímavou budoucnost.“
(úsměv)

Myslíš si, že tě odhadl správně?

„Věřím, že jo.“

Potrestal tě někdy tak, že tě to zabolelo?

„Ne.“

Když se ho zeptám na tvé slabiny, co myslíš, že řekne?

„Určitě řekne prostorové vnímání. Na sto procent. To mi říká často. Jinak nevím. Ne že by těch nedostatků nebylo dost... Mohl by říct hru pravou nohou.“

Když se Jardy zeptám, co si o něm myslíš, co řekne?

„V první chvíli odpoví něco vtipného, nebude to úplně vážný. Teprve potom začne přemýšlet. Těžko říct, co dál.“

Zahřívací kolo

JÁ A ON Jaroslav Hřebík

Když se zeptám Ládi, co si o tobě myslí, co myslíš, že řekne?

(pauza) „Snad řekne, že jsem náročnej. Jak ho znám, tak toho o moc víc neřekne.“

Když se ho zeptám, co si o něm myslíš, jak zareaguje?

„Že patří k těm slušným hráčům. Nevím.“

Když se ho zeptám, jaké má podle tebe slabiny?

„Trošku zlepšit prostorovou vnímavost. Potom trochu tu technickou stránku jeden na jednoho.“

Myslíš si, že jsi ho dobře přečetl?

„Myslím si to, ale vím, že to tak nemusí být.“

Potrestal jsi ho někdy tak, že ho to zabolelo?

„To jsem nepotrestal skoro žádného hráče... Tresty jsem neuděloval.“

FOTO: SPORT-DOMINIK BAKES

na všechny, tedy i na Láďu, pořád jsem je z něčeho zpovídal. To byl ten komunikační kanál. Kdykoliv jsem je potkal, tak jsem se jich na něco zeptal.“

Jak jsi ho motivoval?

HŘEBÍK: „Láďu? Schválně jestli si to pamatuje.“

KREJČÍ: (přemýšlí)

HŘEBÍK: „O každém hráči jsem hodně přemýšlel. O Láďovi jsem měl představu, že měl velký potenciál k tomu, aby se vypracoval. Tak jsem vždycky říkal: Dívej se třeba na Balea. Jak hraje, co používá za způsob hry, když řeší herní situaci a podobně.“

Potřeboval vůbec motivovat, nebo byl motivovaný sám?

HŘEBÍK: „Kluci ze Sparty byli perfektně motivovaní vzájemně, bylo jich asi sedm nebo osm. Měli perfektní partu a motivovali se mezi sebou. Byli hraví, což je faktor, který je důležitý pro rozvoj hráče. Vymýšleli různé blbosti, hry, a proto také všichni uspěli.“

Kolikrát jsi ho měl plný zuby?

KREJČÍ: „Já si myslím, že se nestalo, že bych měl trenéra plný zuby. Jednou jsme hráli s o rok staršíma v Německu přátelák. Den předtím jsme měli trénink a trenér nás upozorňoval na Murína, tak se myslím jmenoval. Nedodržel jsem taktické pokyny a bylo zle.“

Jardo, vzpomínáš si na to ty?

HŘEBÍK: „Trochu jo, já si pamatuju víc věcí. Například jsme hráli první kvalifikační zápas, Láďovi se moc nedařilo a druhý den jsme dělali otevřený postavení po přihrávce. Říkal jsem mu: To musíš dostat do podvědomí a bude z tebe lepší hráč. A Láďa klidně půl hodiny zůstal a piloval to jako dril. Přitom jsme další den hráli.“

Jardo je trochu složitá povaha, rozuměli jste mu vždycky, co říká? Nebo to bylo někdy pro vás nesrozumitelné?

KREJČÍ: „Myslím, že s tím nikdy problém nebyl.“

Láďo, jak ses vyrovnával s tím, že on na tebe nějakou dobu měl vliv, a pak jsi působil pod jinými trenéry? Teď se potká Jardovy názory a přístup těch nových trenérů...

KREJČÍ: „Vždycky jsem se snažil vybrat si to, co jsem si myslel, že je pro mne v tu dobu nejlepší. Taky jsem se snažil vzít od každého trenéra jeho řešení.“

No, ale některý trenér třeba na něčem trvá a ty jsi měl vstřípené nějaké jiné zásady.

KREJČÍ: „Když vás vede jiný trenér, respektujete jeho zásady.“

Jardo, neměl jsi třeba dojem, že jsi mu něco vštěpoval, a teď se na něj díváš a vidíš, že se to neděje, a že je mu to třeba ke škodě? Děje se něco takového?

HŘEBÍK: „To se nedělo. Ale co jsem po nich chtěl, to jsem si vynutil.“

To bylo za tebe, ale teď hraje pod jiným vedením.

HŘEBÍK: „No tak hraje pod jiným vedením, může si o tom něco myslet, ale to je všechno. Teď má třeba jiného trenéra, jsou tam jiní hráči, a tak třeba nemůže rozšiřovat hřiště tak, jak jsem to chtěl já.“

Ukřivdil jsi Láďovi někdy?

HŘEBÍK: „No určitě. Třeba když jsem ho vystřídal, a on si to nezasloužil.“

A vzpomínáš si konkrétně na nějakou situaci?

HŘEBÍK: „Já jsem to dělal skoro všem.“

No, ale že tě to mrzelo třeba.

HŘEBÍK: „Ne, to se mi nestalo.“

Jak odhaduješ Láďovu kariéru?

HŘEBÍK: „Jeho kariéra, vlastně ve třídvaceti letech, a to, co už dokázal od svých sedmnácti...“

Nebud' politik, řekni, jak odhaduješ jeho kariéru do budoucna?

HŘEBÍK: „Nemohu odhadnout jeho kariéru, protože nevím, co po něm chtějí trenéři v národáku, co po něm chtějí trenéři v současné době. Nevím, co po něm budou chtít trenéři, když eventuálně přestoupí. Jeho kariéru můžeš odhadnout, když s ním budeš pracovat, protože ty vyhodnotíš jeho potenciál podle svých kritérií.“

No dobře, ale když se mě zeptáš na které hokoliv hráče z volejbalové ligy, tak se pokusím odhadnout, jak dopadne v budoucnu. Jak dopadne Láďa?

HŘEBÍK: „Velmi dobře.“

Co to je velmi dobře?

HŘEBÍK: „Bude důležitý hráč v národním mužstvu.“

Dostane se do zahraničí?

HŘEBÍK: „Dostane, jednoznačně.“

15

TOLIK GÓLŮ V 5 ZÁPASECH NASTŘÍLEL ČESKÝ TÝM DO 19 LET NA EURO 2011, ČTYŘIKRÁT VYHRÁL A PROHRÁL AŽ VE FINÁLE SE ŠPÁNĚLSKEM. BYLI U TOHO I TRENÉR JAROSLAV HŘEBÍK A ČTYŘI SOUČASNÍ REPREZENTANTI NA EURO VE FRANCII: LADISLAV KREJČÍ, PAVEL KADEŘÁBEK, JIŘÍ SKALÁK A TOMÁŠ KOUBEK.

Láďo, pozval jsi někdy Jardu na kafe nebo na oběd?

KREJČÍ: „Myslím si, že ne, nepozval.“

A, Jardo, ty?

HŘEBÍK: „Na kafe jo, ale na oběd asi ne – to je na něm vlastně vidět.“

Láďo, ovlivňoval tě Jardo spíš slovem nebo, svým chováním?

KREJČÍ: „Spíš slovem, tím, co nám říkal.“

Když tedy slovem, vzpomeneš si nějaké dvě, tři zásady, které ti dodnes zní v uších?

KREJČÍ: Ty tam mám pořád. Co se týká fotbalu? Utkvělo mi slovo charakter, které nám opakoval, a je podle něj důležitý.“

Mluvil ti do života?

KREJČÍ: Určitě jsme měli i debaty, které se týkaly života. Já jsem trenérovi třeba slíbil, že jednou vystuduju vysokou školu, zatím se to nepovedlo, ale budu se snažit to jednou splnit.“

Je ti 23 let. To máš čas. Studovat vysokou školu při profesionálním životě fotbalisty jde asi velice těžko, nebo jsou takoví hráči, Jardo?

HŘEBÍK: „Teď už minimum, ale bývali takoví. Ale podle mě by to šlo i teď.“

Jardo, jaké komunikační kanály a prostředky na Láďu platily?

HŘEBÍK: „Třeba Jirka Skalák napsal, že jsem na ně pořád mluvil a na něco jsem se jich ptal. To platilo

LADISLAV KREJČÍ

Narozen: 5. 7. 1992

→ **Pozice:** levý záložník→ **Hráčská kariéra:** Sparta (2010-?)→ **Reprezentace:** 23 zápasů, 4 góly→ **Největší úspěchy - reprezentace:** účast na EURO (2016), stříbro na EURO U19, kde dal gól ve finále proti Španělsku (2011). **Klubové:** 2x vítěz české ligy (2010, 2014), vítěz českého poháru (2014), českého Superpoháru (2014), čtvrtfinále Evropské ligy (2016)

FOTO SPORT: BARBORA REICHOVÁ

Na jaké úrovni?

HŘEBÍK: „Může se dostat do nejvyšší, ale to je otázka různých okolností, nejde to ovlivnit a nemůže to ovlivnit ani on.“

Má na to, aby se dostal někdy do Barcelony?

HŘEBÍK: „Proč by neměl. Způsob jeho hry splňuje požadavky nejmodernějšího fotbalu, proto také je tam, kde je. Ta kritéria jsou jasná: nejdůležitější je charakter hráče, týmová mentalita, rychlostní dispozice. Podívej se na hokej i na ten váš sport. Nebo když hrála Sevilla s Liverpoolem, to je prostě fantastický fotbal – jiný sport, než se děje u nás. Proto jsou rychlostní dispozice nesmírně důležité.“

Rychlostní dispozice jsou u něj v pořádku?

HŘEBÍK: „Jasně.“

A charakterově je v pořádku?

HŘEBÍK: „Já si myslím, že vynikající. Právě to jsou tři kritéria, bez kterých nemůžeš uspět ve vrcholovém fotbalu: charakter, rychlostní dispozice, prostorová vnímavost – tam to u něj trochu hapruje, mockrát byl v ofsajdu, ale má vývoj před sebou.“

A individuální vybavenost?

HŘEBÍK: „To následuje. Všechno musíš dělat v maximální rychlosti, a tím pádem i technika přijde za tebou. Když se na to neadaptuješ a potom si řekneš, dneska budu hrát rychle, tak to nejde, musíš rychle trénovat, rychle se adaptovat. Čili, když děláš věci v tréninku pomalu, tak mě naštve, protože mi to vadí. Je potřeba, aby to dělal rychle. Ale to také záleží na tom, jak hrají ostatní hráči. Prostě má na to, aby se dostal do špičkového fotbalu.“

Můžeš vůbec mluvit upřímně, abys neztratil tvář před svými spoluhráči? Třeba o tom co se děje v šatně, kde je zvláštní chemie?

KREJČÍ: „Asi nebudu mluvit úplně upřímně.“

Chápu, ale zeptám se jinak. Může trenér vůbec do šatny, mimo taktickou poradou?

KREJČÍ: „Jo.“

Není to tak, že šatna je území hráčů?

KREJČÍ: „To určitě není.“

Myslíš si, Jardo, že jsi znal tajemství šatny?

HŘEBÍK: „Nemyslím, že ho můžeš znát.“

A dokázal ses ho nějak dopátrat?

HŘEBÍK: „Něco jiného je třeba šatna kluků, které jsem si vybral, a něco jiného je, když třeba jako trenér přijdeš k mužstvu, které sis nevybral a neznáš ani pořádně charaktery hráčů a v žádném případě se nedostaneš do jádra těch hráčů. Tam můžeš mít jediné spolupracovníky, kteří ti něco řeknou, ale ani na to se kolikrát nemůžeš spolehnout. Samozřejmě chemie, ke které míříš, je důležitá, ale ty ji můžeš jenom spoluvytvářet z dálky, jako trenér.“

Byly nějaké věci, které nesměly ze šatny ven, že jste třeba i řešili, tohle nesmí vyjít ven?

KREJČÍ: „Jo, to si myslím, že je tam často.“

Bylo třeba i řečeno, o tomhle držte hubu?

KREJČÍ: „Tohle je naše věc, do toho nikomu nic není.“

Vy jste si to řekli, nebo jste to vzájemně cítili?

HŘEBÍK: „Proč se ptáš? Já jsem byl hráč, ty jsi byl také hráč, to jsme zažili všichni...“

Mě právě zajímá, jestli se to nemusí říkat, nebo je to cítit.

KREJČÍ: „Já myslím, že se to nemusí říkat, nebo pro mě to platí, že se to nemusí říkat. Jasně, když se něco řekne v kabině, tak to tam zůstane.“

TRENÉŘI V KARIÉŘE LADISLAVA KREJČÍHO

rozhovor

1.

„Pan Macek nás naučil slušnému chování a také tomu, že jsme vždy chodili stejně oblékáni na tréninku. Dodnes s ním mám skvělý vztah, spolupracujeme ohledně mého letního kempu.“

2.

„Když jsme šli do žáků, měli jsme hodně impulzivního trenéra Svátka. Uměl i při zápase zařvat nebo nám v poločase vynadat.“

3. a 4.

„Pánové Štuler s Pechem byli hodní trenéři, kteří nás učili základy. Přihrávka, střela, centr. Tam bylo spíš technický rozvíjení.“

5.

„Trenéra Lišku si pamatuji velice dobře kvůli jeho přístupu k hráčům. Na to, že jsme byli děti, mi to přišlo hodně profesionální. Mluvil velmi potichu, klidně, nepamatuji si, že bych ho viděl našťvaného. A naučil výborně defenzivu. Za sezonu jsme dostali tak dvanáct třináct gólů, na druhou stranu jsme vyhrávali jen 1:0, 2:0.“

6. a 7.

„Trenér Frýdek s panem Horňákem, k oběma jsme vzhlíželi, protože jsme si všichni pamatovali, jak hráli. Pan Frýdek nás výborně naučil křídelní hru. Měli jsme skvěle naučeno, že když jsi dostal balon do lajny a centrovalo se, už není čas se podívat, nemáš balon zastavit, ale nacpat ho tam. Pak je to věc hráčů, kteří tam mají nabíhat, a když tam nejsou, je to jejich chyba. Za něj jsme ovládli ligu starších žáků, ve finále jsme se Spartou vyhráli nad Brnem 4:0.“

8. a 9.

„Trenér Janoušek s asistentem Davidem Holoubkem nás vedli čtyři roky až do A-dorostu. Měli jsme spolu přátelský vztah, který jsme si vypracovali a mám ho s nimi dodnes.“

10.

„Když jsem přišel do áčka, byl tam pan Chovanec, pro mě obrovská fotbalová persona. Věděl jsem, co má za sebou za kariéru, dostal jsem od něj první šanci zahrát si první ligu, kterou mi dal hned po první zimní přípravě v A-týmu Sparty. Když jsme kopali trestňáky a já to třeba nemohl trefit, stoupl si k balonu a ukázal nám, jak se to kope. To bylo na jednu stranu potupný, ale na druhou si člověk řekne, že se to tak opravdu má kopat.“

11. ↗

„Po něm přišel trenér Hřebík. Toho teď necháme stranou.“

12.

„Za pana Lavičky jsme vyhráli, co se dalo, a udělali triple. Byl ne hodnej, ale slušnej, to je to výstižné slovo. S každým hráčem se snažil mluvit, pochopit ho. Myslím si, že byl i velice dobrý psycholog, toho si na něm nejvíc cením. Hodně se bavil s hráči, kteří nepatřili úplně do týmu, přišli třeba z dorostu nebo tam byli jenom na chvíli. S každým se snažil vybudovat si nějakou vazbu.“

13.

„A teď máme trenéra Ščasného a nevím, jestli je vhodné něco komentovat.“

A narazil jsi už někdy na to, že nějaké názory prosáklý ven a neměly?

KREJČÍ: „Vůči trenérovi, nebo...? Myslím, že ne.“

A dokázali jste třeba poslat nějaký vzkaz trenérovi? Já jsem jako trenér nějaké vzkazy dostal, že přišel starší hráč a řekl, tohle bych na tvém místě nedělal.

KREJČÍ: „Já si myslím, že ještě nejsem v pozici, abych věděl, jak tohle jinde funguje. Ale myslím si, že by to mělo fungovat tak, že se zvolí zástupce kabiny, třeba kapitán, který má i nějaký ten vztah s trenérem a jde říct i ten názor za tu kabinu.“

To jsi zažil?

KREJČÍ: „Ano, a myslím si, že to je normální.“

Jardo, dostal jsi nějaký takový vzkaz?

HŘEBÍK: „Jasně, ty si dokonce připravíš tuhle možnost, protože potřebuješ vědět, co se děje v kabině. Potřebuješ toho vědět co nejvíc, tak si tyhle možnosti připravíš – různými testovacími otázkami. Máš tam asistenta, máš tam vedoucího mužstva, k některým hráčům máš blíž, k některým dál, tak to si připravíš.“

A má třeba šatna větší sílu než trenér? Myslíš na první ligu.

HŘEBÍK: „To je těžký...“

KREJČÍ: „Asi jo... Je nás přeci jenom víc.“

HŘEBÍK: „No, jasně, i historicky to vidíš v naší společenské kultuře. Je to i v těch společenských kulturách, o kterých si myslíš, že jsou výš než naše.“

To znamená, že když si šatna usmyslí, tak trenér jde od válu?

HŘEBÍK: „V Čechách jo. Třeba v Anglii nebo v Německu je to horší, tam se to zvládá určitými jinými prostředky, ale u nás v Čechách to tak je.“

Může podle tebe existovat kamarádství mezi trenérem a hráčem?

KREJČÍ: „Nevím, jestli bych to nazval kamarádstvím, našel bych pro to jiné slovo, ale přemýšlím jaké.“

Třeba respekt?

KREJČÍ: „Ano, respekt.“

Jardo, můžeš být kamarád s hráčem?

HŘEBÍK: „Proč ne? Samozřejmě, je tam věkový rozdíl. Ale proč bys nemohl být, jestliže toho hráče poznáš, respektuješ. Není to problém, ale nesmí to být moc dávané najevo.“

Proč?

HŘEBÍK: „Protože se to dá zneužít a i ten hráč by z toho měl problém.“

Byl jsi kamarád s některým hráčem?

HŘEBÍK: „Jo...“

Můžeš říct se kterým?

HŘEBÍK: „Třeba s Martinem Haškem.“

Ládo, na tuble otázku nemusíš odpovídat, jestli nechceš. Dali jste si někdy do držky v šatně?

KREJČÍ: „Nebudu odpovídat.“

Jardo, dali si někdy do držky, co si myslíš?

HŘEBÍK: „Jo, to se stane dost často.“

Kvůli hře, nebo kvůli věcem?

HŘEBÍK: „Spíše to vyplyne z nějakých situací, o kterých si někdo myslí, že jsou důležité, někdo míň. A tím se dostane do konfliktu, jestli si někdo něco splnil, nebo nesplnil. To se stává.“

Jak se chováš, když vyhazují trenéra?

KREJČÍ: „Určitě to pro mě nebyla příjemná věc, ani zkušenost. Uvědomuji si v tu chvíli, že to není jen o trenérovi, že to je hlavně chyba nás hráčů.“

„Chtěl bych si
zkusit zahrát
pod panem
Guardiolou.“

LADISLAV KREJČÍ

FOTO SPORT: BARBORA REICHOVÁ

FOTO SPORT: BARBORA REICHOVÁ

Už jste se někdy za trenéra postavili?

KREJČÍ: „Myslím, že se to nestalo.“

Zajímáš se o zahraniční trenéry? Chtěl bys pod nějakým pracovat?

KREJČÍ: „Chtěl bych si zkusit zahrát pod panem Guardiolou.“

Má podle tebe trenér hlídat životosprávu a denní režim?

KREJČÍ: „Do určité míry si myslím, že ano.“

Můžeš upřesnit tu míru?

KREJČÍ: „Myslím, že je v pořádku, když se hlídá váha. Hlavně v sezoně, nebo když přijedete z dovolené, neměl byste přibrat deset kilo. Nebo i pět kilo je hodně podle mne. Určitě by se měla hlídat i strava před zápasem. Nebo i na soustředění by si neměl každý jíst, co chce.“

Dobře, a co nějaké večerky nebo soukromý život. Má se to hlídat podle tebe, nebo ne?

KREJČÍ: „Kdybych byl trenér, tak bych v tomhle věřil hráčům, že vědí, co si mohou dovolit.“

Jardo, podle tebe, které věci má vlastně trenér ve své moci?

FOTO SPORT: BARBORA REICHOVÁ

JAROSLAV HŘEBÍK

Narozen: 16. 12. 1948

→ **Pozice:** kdysi útočník, nyní generální sportovní manažer Sparty

→ **Hráčská kariéra:** Žižkov (1968-73), Dukla (1974), Plzeň (1975-76), Vlašim (1977-82), Benešov (1982-85), Jílové (1985-88)

→ **Trenérská kariéra:** Benešov (1992-94), Plzeň (1995-96), Žižkov (1996), Hradec Králové (1997-98), Slavia (1998-99), Jablonec (2000-01), Sparta (2001-02), Dynamo Moskva (2004), Sparta (2004-05)

→ **Největší úspěchy:** postup do osmifinálové fáze Ligy mistrů (2001-02), vítěz české ligy (2005) a českého poháru (1999), stříbro s reprezentací Česka na EURO U19 (2011)

HŘEBÍK: „To jsou dané kompetence, které ti umožní klub, které ty si dohodneš, když podepisuješ smlouvu. Dohodneš si mantinely. Samozřejmě, že si potom můžeš dohodnout nějakou změnu. Víím například, že v hokeji trenér Liberce Pešán rozhoduje o tom, jací hráči přijdou do týmu.“

Ve fotbalové Spartě ne?

HŘEBÍK: „Ve Spartě ne.“

A třeba v Plzni?

HŘEBÍK: „Měl by spolurozhodovat majitel, anebo sportovní komise, která je různě určená.“

Takže hokejový trenér Liberce měl možnost si vybrat hráče a fotbalový trenér Plzně nebo Sparty tuhle možnost nemá. Je to tak?

HŘEBÍK: „Ve fotbalové Plzni a Spartě rozhodují majitelé, resp. měl by logicky rozhodovat majitel na základě návrhu sportovní komise, která musí ctít dlouhodobou koncepci klubu. Trenéři se velmi často mění.“

Dneska vládnou agentí, média, hvězdní hráči, role trenéra je jakoby oslabena. Jak to vnímáš?

HŘEBÍK: „Odbornost je u nás ve sportu potlačovaná, spíš jsou důležitější jiné informace. Jenom když si přečtu výstup z Mostů (odborné sympozium ČOV), který měli kanadští trenéři, vidím, jak k tomu přistupují Kanadčané, a pak se podívám, jaký produkují sport, a je mi to úplně jasný. Kanadčané mají odbornost na prvním místě. U nás se o tom bohužel jenom mluví, ale v žádném případě to tak není.“

Stejná otázka, jakou dostal Láda: Má trenér hlídat životosprávu a denní režim hráče?

HŘEBÍK: „Musí nastavit mantinely, jak si to předstává, i když hráči už musejí být sami vnitřně uvědomělí.“

A pak spíše věřit, nechat to na nich?

HŘEBÍK: „Musíš důvěřovat, ale myslím, že by měl existovat kodex hráče.“

Myslíš interní kodex klubu?

HŘEBÍK: „Jo.“

Ládo, pracoval jsi někdy s osobním psychologem?

KREJČÍ: „Ano.“

A můžeš říci, co ti přinesl?

KREJČÍ: „Pro mě bylo v tu chvíli důležité, že jsem si mohl popovídat s někým, kdo není z našeho prostředí. Přece jenom, když se vám snaží pomoci rodina, tak jsou všichni zaujatí. V tu chvíli je dobré si popovídat s někým třetím.“

Pokládáš se za silnou osobnost?

KREJČÍ: „Ano. Myšleno hráčsky, nebo i v životě?“

Myšleno na obou frontách. Pokládáš se za lídra?

KREJČÍ: „Věřím, že časem do téhle pozice dorostu, ale momentálně bych neřekl, že jsem ten pravý lídr.“

Máš své přátele většinou ve fotbale, nebo mimo něj?

KREJČÍ: „Většinou ve fotbale.“

A přemýšlel jsi už někdy o své budoucnosti, co bude po fotbale?

KREJČÍ: „Mně by se líbilo dělat trenéra, ale ne dospělých, spíše mládeže.“

Myslíš, že mohou být trenéři v první lize přáteli?

HŘEBÍK: „No, já přátele mám.“

Ládo, co bys vzkázal českým trenérům za sebe i za ostatní hráče?

KREJČÍ: „Řekl bych, že nemůžu ze své pozice ještě nic vzkazovat.“

Jardo, co bys vzkázal všem ligovým hráčům?

HŘEBÍK: „Protože v současné době dost zaostáváme za vývojem fotbalu, vzkázal bych jim, aby se v maximální možné míře snažili vzdělávat ve fotbale.“

Co to znamená, vzdělávat se ve fotbale? Hráč se nemá vzdělávat, hráč má hrát.

HŘEBÍK: „Když se bude o fotbale více odborně dozvídat, tak bude hrát líp. Musí o té problematice, čím se zabývá, vědět víc. Teoreticky by měl vědět hodně o tom, jak se zlepšovat. Prostě ten hráč musí chtít.“

A co bys vzkázal trenérským kolegům?

HŘEBÍK: „To samé. Co nejvíce se vzdělávat, protože my jsme v tom procesu, jsme jeho součástí. Trenéři to nemají jednoduchý.“

